

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 492/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	T. F. (1)	I. W dniu 13 maja 2018 roku około godz. 20.10 w P. w rejonie zbiornika wodnego B., na wysokości ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z K. S. i D. S., publicznie, bez powodu, z okazaniem przez to rażącego lekceważenia porządku	

prawnego dokonał pobicia P. B., R. B., i D. W. w ten sposób, że zadając pokrzywdzonym uderzenia w głowę, nogi i tułów spowodowali u D. W. obrażenia ciała w postaci drobnych otarć skóry grzbietów, palców rąk, drobnego otarcia skóry okolicy łopatkowej lewej, dużego płaszczyznowego otarcia skóry okolicy krzyżowej, otarcia skóry bocznej powierzchni barku prawego, otarcia skóry obu łokci, pojedynczych drobnoplamistych zasinień tylnych powierzchni obu ramion, u R. B. obrażenia ciała w postaci stłuczenia okolicy przydusznej prawej z żywą bolesnością i zasinieniem, u P. B. stłuczenia głowy, dwóch zasinień na tylnej powierzchni ramienia lewego o średnicy 1 cm i 4 cm, drobnych zasinień na udzie lewym oraz otarcia skóry na rzeźpce kolana prawego, tj. takie obrażenia które naraziły pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo wystąpienia skutków z art. 157 § 1 kk, oraz spowodowały naruszenie czynności narządów ich ciał na okres nie dłuższy niż siedem dni, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu (...) w P.

(...) z dnia (...) roku sygn. akt (...) m.in. za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę łączną m.in. 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20.10.2014 r. do 17.04.2018 r.

tj. o czyn z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

II. W tym samym miejscu i czasie jak w pkt I dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia należącego do D. W., w ten sposób, że wykorzystując fakt, że pokrzywdzonemu w trakcie bójki wypadł z kieszeni telefon komórkowy marki H. (...) oraz spadł z ręki zegarem marki C., zabrał te przedmioty w celu przywłaszczenia, powodując straty w kwocie 1050 złotych na szkodę D. W., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

III. W tym samym miejscu i czasie jak w pkt I działając publicznie, bez powodu, z okazywaniem przez to rażącego lekceważenia porządku prawnego dokonał umyślnie zniszczenia mienia w ten sposób,

		<p>że uderzając ręką wyposażoną w kastet w samochód marki B. o nr rej. (...) dokonał wybicia szyby przedniej, wybicia szyby w tylnych prawnych drzwiach, zerwania prawego lusterka oraz wgniecenia pokrywy silnika powodując straty w łącznej kwocie około 2000 złotych na szkodę P. B., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne</p> <p><i>tj. o czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk</i></p>	
	D. S.	<p>w dniu 13 maja 2018 roku około godz. 20.10 w P. woj. (...) w rejonie zbiornika wodnego B., na wysokości ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. F. (1) i K. S., publicznie, bez powodu z okazywaniem przez to rażącego lekceważenia porządku prawnego dokonał pobicia P. B., R. B. i D. W. w ten sposób, że zadając pokrzywdzonym uderzenia w głowę, nogi i tułów spowodowali u D. W. obrażenia ciała w postaci drobnych otarć skóry grzbietów palców rąk, drobnego otarcia skóry okolicy łopatkowej lewej, dużego płaszczyznowego otarcia skóry okolicy krzyżowej, otarcia skóry bocznej</p>	

		<p>powierzchni barku prawego, otarcia skóry obu łokci, pojedynczych drobnoplamistych zasinień powierzchni obu ramion, u R. B. obrażenia ciała w postaci stłuczenia okolicy przedusznej prawej z żywą bolesnością i zasinieniem, u P. B. stłuczenia głowy, dwóch zasinień na tylnej powierzchni ramienia lewego o średnicy 1 cm i 4 cm, drobnych zasinień na udzie lewym oraz otarcia skóry na rzepce kolana prawego, tj. takie obrażenia które naraziły pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo wystąpienia skutków z art. 157 § 1 kk , oraz spowodowały naruszenie czynności narządów ich ciał na okres trwający nie dłuższy niż siedem dni</p> <p>tj. o czyn z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk</p>	
2	K. S.	<p>w dniu 13 maja 2018 roku około godziny 20.10 w P. woj. (...) w rejonie zbiornika wodnego B., na wysokości ul. (...) używając niebezpiecznego narzędzia w postaci pałki teleskopowej, działając wspólnie i w porozumieniu z T. F. (1) i D. S., publicznie, bez powodu z okazaniem przez to rażącego lekceważenia porządku prawnego dokonał pobicia</p>	

P. B., R. B. i D. W. w ten sposób , że zadając pokrzywdzonym uderzenia w głowę, nogi, tułów spowodował, w tym w wyniku używania pałki teleskopowej , u D. W. obrażenia ciała w postaci rany tłuczonej głowy, linijnej o długości 3 cm. w okolicy ciemieniowej lewej oraz niewielkie wyszczerbienie guzka zęba trzonowego prawego 6 -, drobne otarcia skóry grzbietów palców rąk, otarcia skóry okolicy łopatki lewej, duże płaszczyznowe otarcie skóry okolicy krzyżowej, otarcie skóry bocznej powierzchni barku prawego, otarcie skóry obu łokci, pojedyncze drobnoplamiste zasinienia tylnych powierzchni obu ramion, czym naraził go na możliwość wystąpienia skutku z art. 157 § 1 kk oraz art. 156 kk oraz spowodował naruszenie czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni, u R. B. obrażenia ciała w postaci stłuczenia okolicy przedusznej prawej z żywą bolesnością i zasinieniem, stłuczenia przedniej powierzchni kolana prawego tuż poniżej rzepki z bolesnością i dużym obrzękiem stłuczenia przyśrodkowej powierzchni goleni lewej z otarciem naskórka i zasinieniem średnicy 4 cm czym naraził pokrzywdzonego na

możliwość wystąpienia skutku z art. 157 § 1 kk oraz spowodował naruszenie czynności jego ciała na okres nie dłuższy niż 7 dni, u P. B. obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy, dwóch zasinień na tylnej powierzchni ramienia lewego o średnicy 1 cm i 4 cm, drobnych zasinień na udzie lewym oraz otarcia skóry na rzepce kolana prawego, tj. takie obrażenia, które naraziły pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo wystąpienia skutków z art. 157 § 1 kk, oraz spowodowały naruszenie czynności jego ciała na okres trwający nie dłużej niż 7 dni, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu (...) w P. (...) z dnia (...) r. sygn. akt (...) za czyn z art. 207 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz za czyn z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i wyrokiem Sądu (...) w P. (...) z dnia (...) r. sygn. akt (...) za czyn z art. 156 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk na kary pozbawienia wolności objęte następnie wyrokiem łącznym Sądu (...) w P. (...) z dnia (...) r. wydanym w sprawie sygn. akt (...) na karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności którą to karę odbył w okresie od

		10.12.2015 r. do 6.02.2018 r. tj. o czyn z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. W dniu 12 maja 2018 roku A. K. skontaktowała się z Ł. S., zarzucając tak jemu jak i P. B. pobicie innej osoby - S. P. (1). Kwestia ta miała być wyjaśniona w następnym dniu. 2. Zarówno P. B., ani Ł. S. nie dopuścili się czynu na szkodę S. P. (1).	Zeznania świadka Ł. S. Zeznania świadka P. B. Zeznania świadka P. N. Zeznania świadka S. P. (2)	58v, 421v 48v-49 55v-56v 424v	
3. W dniu 13 maja 2018 roku D. W. wraz z K. M. (1) oraz R. B. przyjechali samochodem marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na parking przy zbiorniku wodnym B.. Zamierzali się tam spotkać z S. T., K. P.. 4. K. P. przyjechał na miejsce wraz z S. M. i K. O.. 5. Na parking przy zbiorniku B. przyjechali również H. M., D. P., W. P., P. W., T. F. (2), oraz inni.	Zeznania świadka D. W. Zeznania świadka R. B. Zeznania świadka K. P. Zeznania świadka H. M. Zeznania świadka S. T.	10, 38v 15v-16, 405v-406 32v, 420 36v, 421 40v, 421	
6. Po chwili na parking przy zbiorniku wodnym B. dotarł także P. B. wraz z P. N., którzy przyjechali samochodem marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...), stanowiącym	Zeznania świadka P. B. Zeznania świadka D. W. Zeznania świadka R. B. Zeznania świadka K. P.	4, 404v 10, 406v 15v-16, 406 32v-33	

<p>własność P. B.. Na miejscu P. B. dostrzegł grupę znajomych. Wsiadł wraz z P. N. z pojazdu, podeszli do wymienionych wyżej znajomych.</p> <p>7. Na miejsce przyjechał również Ł. S. oraz K. N., którzy odjechali po chwili.</p>	<p>Zeznania świadka H. M.</p> <p>Częściowo zeznania świadka S. T.</p> <p>Zeznania świadka P. N.</p> <p>Zeznania świadka Ł. S.</p>	<p>36v, 421</p> <p>40v, 421</p> <p>55v, 422-422v</p> <p>58v, 421v</p>	
<p>8. Na parking przy zbiorniku B. w P. przyjechali także A. K., K. W., M. M. oraz T. F. (1), K. S., D. S..</p>	<p>Zeznania świadka P. B.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego T. F. (1)</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego D. S.</p> <p>Zeznania świadka M. M.</p>	<p>4</p> <p>66</p> <p>100, 103</p> <p>273v</p>	
<p>9. W pewnym momencie do R. B. podszedł T. F. (1). Popchnął R. B. ze słowami „czy ma jakiś problem”, uderzył go także pięścią w twarz. Następnie T. F. (1) podszedł do P. B..</p> <p>10. Do R. B. podszedł natomiast K. S., który był w posiadaniu pałki teleskopowej. Uderzył pałką R. B. w prawą nogę na wysokości łydki, następnie uderzył R. B. ręką w okolice ucha.</p> <p>11. W tym czasie T. F. (1) zwrócił się do P. B., słowami wulgarnymi groził mu pobiciem. P. B. podkreślał, że nie wie o co chodzi, przyjechał poproszony o wyjaśnienie jakiejś sytuacji. Wówczas do P. B. dobiegł D. S. i zaczął go okładać pięściami. Przyłączył się T.</p>	<p>Zeznania świadka P. B.</p> <p>Zeznania świadka R. B.</p> <p>Zeznania świadka K. P.</p> <p>Częściowo zeznania świadka H. M.</p> <p>Częściowo zeznania świadka S. T.</p> <p>Częściowo zeznania świadka P. N.</p> <p>Częściowo protokół oględzin płyty CD</p>	<p>4, 48v-49, 404v-405</p> <p>15v-16, 180, 182v, 406</p> <p>32v-33, 420v</p> <p>36v-37, 420v-421</p> <p>40v, 421</p> <p>55v, 56, 422v</p> <p>172</p>	

F. (1), także uderzając P. B..			
12. W obronie atakowanego P. B. stanął D. W., odciągał jednego z napastników. Wówczas do D. W. podbiegł K. S. i uderzył go pałką teleskopową w głowę. D. W. rzucił mężczyznę na maskę samochodu, ale ten chwycił D. W. za ramiona i przerzucił przez maskę samochodu, tak, że D. W. upadł na asfalt. Inny napastnik bił P. B..	Częściowo zeznania świadka P. B. Zeznania świadka D. W. Częściowo zeznania świadka R. B. Zeznania świadka K. P. Częściowo zeznania świadka H. M. Częściowo zeznania świadka S. T.	4, 48v-49, 404v-405 10, 38v-39, 187, 406v, 407-407v 16, 406 32v-33, 420-420v 36v-37, 421 40v, 421	
13. Kiedy P. B. dostrzegł idącego w jego kierunku K. S., który trzymał w ręku pałkę teleskopową, to P. B. wycofał się w kierunku swoich znajomych.	Zeznania świadka P. B.	4, 404v	
14. W pewnym momencie D. W. zorientował się, że nie ma telefonu marki H. (...) Lite i zegarka marki C. o łącznej wartości 1050 złotych. Rzeczy te zabrał T. F. (1). D. W. odzyskał opisane wyżej rzeczy.	Zeznania świadka D. W. Protokół zatrzymania rzeczy ze spisem Częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. F. (1)	10, 39, 406v 25-27 66, 76	
15. T. F. (1) wybił szybę w tylnych prawych drzwiach pojazdu P. B. marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uderzając w szybę ręką. Szyba rozpadła się na drobne części. T. F. (1) założył kastet na prawą dłoń i uderzył tak uzbrojona ręką w przednią szybę i maskę tego pojazdu, zerwał lusterko, powodując straty o wartości 2.000 złotych.	Zeznania świadka P. B. Protokół oględzin Zeznania świadka R. B. Częściowo zeznania świadka H. M. Częściowo zeznania świadka S. T. Zeznania świadka P. N.	4, 49, 405 7-8 16, 406 36v-37, 421 40v, 421 56v, 422v 66, 76 451	

<p>Szkoda ta została naprawiona.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego T. F. (1)</p> <p>Częściowo oświadczenie</p>		
<p>16. Napastnicy odeszli w kierunku swoich pojazdów. Wówczas do P. B. podeszła A. K.. Kiedy ten zażądał danych napastników, stwierdziła, iż nie zna tych mężczyzn.</p>	<p>Zeznania świadka P. B.</p>	<p>4</p>	
<p>17. D. W. został odwieziony do szpitala, natomiast P. B. wraz z dziewczyną P. N. zostali na miejscu czekając na przyjazd Policji.</p>	<p>Zeznania świadka P. B.</p> <p>Zeznania świadka D. W.</p> <p>Zeznania świadka K. P.</p> <p>Częściowo zeznania świadka H. M.</p> <p>Częściowo zeznania świadka S. T.</p>	<p>4</p> <p>10</p> <p>33</p> <p>37, 421</p> <p>40v, 421</p>	
<p>18. Na skutek pobicia D. W. doznał obrażenia ciała w postaci: rany tłuczonej głowy, liniowej długości 3 cm, w okolicy ciemieniowej, lewej, niewielkiego wyszczerbienia guzka zęba trzonowego dolnego prawego 6-, drobnych otarć skóry grzbietów palców rąk, drobnego otarcia skóry okolicy łopatkowej lewej, dużego płaszczyznowego otarcia skóry okolicy krzyżowej, otarcia skóry bocznej powierzchni barku prawego, otarcia skóry obu łokci, pojedynczych drobnoplamistych zasinień tylnych powierzchni obu ramion, które spowodowały</p>	<p>Karta informacyjna</p> <p>Opinia biegłego chirurga</p>	<p>13</p> <p>124-125</p>	

<p>naruszenie czynności narządów ciała D. W. na okres nie dłuższy niż siedem dni w rozumieniu Kodeksu karnego oraz naraziły go na bezpośrednie niebezpieczeństwo wystąpienia skutków: z art. 157 § 1 kk i art. 156 kk.</p>			
<p>19. Na skutek pobicia P. B. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, dwóch zasinień na tylnej powierzchni ramienia lewego o średnicy 1 cm i 4 cm, drobnych zasinień na udzie lewym oraz otarcia skóry na rzepce kolana prawego, które to obrażenia naraziły P. B. na bezpośrednie niebezpieczeństwo wystąpienia skutków z art. 157 § 1 kk, oraz spowodowały naruszenie czynności jego ciała na okres trwający nie dłużej niż 7 dni.</p>	<p>Zeznania świadka P. B. Opinia biegłego chirurga</p>	<p>49 116-117</p>	
<p>20. Na skutek pobicia R. B. doznał obrażeń w postaci stłuczenia okolicy przedusznej prawej z żywą bolesnością i zasinieniem, stłuczenia przedniej powierzchni kolana prawego tuż poniżej rzepki z bolesnością i dużym obrzękiem, stłuczenia przyśrodkowej powierzchni goleni lewej z otarciem naskórka i zasinieniem o średnicy 4 cm, które to obrażenia naraziły R.</p>	<p>Opinia biegłego chirurga</p>	<p>120-121</p>	

<p>B. na bezpośrednie niebezpieczeństwo wystąpienia skutków z art. 157 § 1 kk, oraz spowodowały naruszenie czynności jego ciała na okres trwający nie dłużej niż 7 dni.</p>			
<p>21. W dacie zdarzenia T. F. (1) był pod wpływem alkoholu.</p>	<p>Protokół z badania trzeźwości</p>	<p>23</p>	
<p>22. T. F. (1) był uprzednio wielokrotnie karany, w tym:</p> <p>a/ wyrokiem Sądu (...) w P. (...) z dnia 19.01.2009r. w sprawie (...) za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, która została wykonana w okresie od 26.07.2010r. do 26.01.2013r.,</p> <p>b/ wyrokiem Sądu (...) w P. (...) z dnia 01.04.2014r. w sprawie (...)</p> <p>- za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności,</p> <p>- za czyn z 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, objętych karą łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, która została wykonana w okresie od 20.10.2014r do 17.04.2018 roku.</p>	<p>Karta karna</p> <p>Odpis wyroku</p> <p>Obliczenie kary</p> <p>Zawiadomienie o zwolnieniu ze sprawy</p>	<p>128-129</p> <p>235, 238-239</p> <p>236, 240</p> <p>237, 241</p>	

<p>23. K. S. był uprzednio wielokrotnie karany, w tym wyrokiem Sądu (...) w P. (...) z dnia (...). w sprawie (...) za czyn z art. 156 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, objętą karą łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu (...) w P. (...) z dnia (...) w sprawie (...), która to kara została wykonana w okresie od 10.12.2015r. do 06.02.2018r..</p>	<p>Karta karna Odpis wyroku Odpis wyroku łącznego Obliczenie kary Zawiadomienie o zwolnieniu ze sprawy</p>	<p>245-247 289 290 291 292</p>	
<p>24. D. S. był uprzednio karany.</p>	<p>Karta karna</p>	<p>248-250</p>	
<p>2.1. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>2. OCena DOWOdów</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	

1, 2, 6-13, 15-17, 19	Zeznania świadka P. B.	Zeznaniom wskazanego świadka należy przyznać walor wiarygodnych, są bowiem konsekwentne, spójne, stanowcze. Korespondują z zeznaniami pozostałych pokrzywdzonych, bądź bezpośrednich obserwatorów zdarzenia na szkodę P. B., D. W., R. B..	
3-5, 6-7, 12, 14, 17	Zeznania świadka D. W.	Zeznaniom wskazanego świadka należy przyznać walor wiarygodnych, są bowiem konsekwentne, spójne, stanowcze. Korespondują z zeznaniami pozostałych pokrzywdzonych, bądź bezpośrednich obserwatorów zdarzenia na szkodę P. B., D. W., R. B..	
3-5, 6-7, 9-12, 15	Zeznania świadka R. B.	Zeznaniom wskazanego świadka należy przyznać walor wiarygodnych, są bowiem spójne, stanowcze. Korespondują z zeznaniami pozostałych pokrzywdzonych, bądź bezpośrednich obserwatorów zdarzenia na szkodę P. B., D. W., R. B.. Podkreślić tylko należy, iż relacje złożone w postępowaniu przygotowawczym są rozbudowane, obszerne, nacechowane szczegółami, zaś przekaz z rozprawy - skrótowy ogólnikowy, co należy tłumaczyć wpływem czasu od daty zdarzenia, do czasu przesłuchania przed sądem i naturalnym	

		<p>procesem zacierania się szczegółów w pamięci. Nie bez znaczenia dla postawy świadka w procesie zdaje się mieć także wpływ fakt, iż doszło do porozumienia między pokrzywdzonym a oskarżonym K. S., co istotne także dla oceny wyjaśnień tegoż oskarżonego, który konsekwentnie przeczy udziałowi w zdarzeniu. Podkreślane przez pokrzywdzonego porozumienie z oskarżonym nakazuje wątpić w zapewnienia oskarżonego, iż nie uczestniczył w zdarzeniu, a czyni wiarygodnymi pierwsze relacje pokrzywdzonego.</p>	
3-5, 6-7, 9-12, 17	Zeznania świadka K. P.	<p>Zeznania wskazanego świadka należy ocenić pozytywnie, są bowiem konsekwentne, stanowcze i jako takie zasługują na przymiot wiarygodnych. Świadek nie angażował się w starcie, miał też sposobność obserwacji, a co za tym idzie odtworzenia przebiegu konfrontacji będącej w zainteresowaniu w przedmiotowej sprawie.</p>	
3-5, 6-7, 9-12, 15, 17	Zeznania świadka H. M.	<p>Zeznania wskazanego świadka należy ocenić pozytywnie, świadek relacjonuje co do przebiegu zdarzenia, do jakiego doszło w obecności świadka, był jego bezpośrednim obserwatorem.</p>	

3-5, 6-7, 9-12, 15, 17	Zeznania świadka S. T.	Zeznania wskazanego świadka należy ocenić pozytywnie, świadek relacjonuje co do przebiegu zdarzenia, do jakiego doszło w obecności świadka, był jego bezpośrednim obserwatorem, aczkolwiek z dystansu, stąd zeznania są skrótowe, oddają jednak sekwencję zdarzeń, wskazują na atak trzech osób, uszkodzenie mienia na szkodę P. B..	
1-2, 6-7, 15	Zeznania świadka P. N.	Zeznania wskazanego świadka należy ocenić jako wiarygodne, świadek relacjonuje o zaobserwowanych faktach, nie ma podstaw do kwestionowania prawdziwości, czy rzetelności przekazu. Dla wzmocnienia tej oceny należy tylko podkreślić, że świadek wprost deklaruje, iż znany jest jej wyłącznie fragment zdarzenia, albowiem odsunęła się w toku zdarzenia, z obawy o bezpieczeństwo własne oraz atakowanego P. B.. Postawa świadka winna spotkać się ze zrozumieniem.	
1-2, 6-7	Zeznania świadka Ł. S.	Zeznania wskazanego świadka należy ocenić pozytywnie, aczkolwiek mają w sprawie znaczenie drugorzędne, na ich podstawie poczyniono ustalenia co do okoliczności	

		poprzedzających zdarzenie zasadnicze.	
8	Zeznania świadka M. M.	Zeznania wskazanego świadka mają w sprawie drugorzędne znaczenie, świadek nie wskazał żadnych uczestników zdarzenia, a o jego przebiegu wypowiada się bardzo ogólnikowo, mówiąc o dwóch atakujących osobach.	
1-2	Zeznania świadka S. P. (2)	Co do zasady, zeznania wskazanego świadka nie wnoszą niczego istotnego do sprawy, poza okolicznością akcentowaną przez pokrzywdzonego P. B. kwestionującego udział w jakimkolwiek zdarzeniu na szkodę S. P. (2). Przekaz pokrzywdzonego i świadka są w tej kwestii zbieżne i polegają na prawdzie.	
14, 15	Wyjaśnienia oskarżonego T. F. (1)	Wyjaśnieniom oskarżonego należy przyznać walor wiarygodnych w zakresie w jakim oskarżony wskazuje na własną aktywność w zdarzeniu polegającym na pobiciu osób trzecich, oraz na uszkodzenie pojazdu P. B., jak i zabór rzeczy. Ostrożnie należy natomiast traktować oświadczenia oskarżonego w zakresie jego intencji względem zabranych rzeczy.	
18, 19, 20	opinie biegłego chirurga	Opinie biegłego chirurga są jasne, pełne,	

		<p>wewnętrznie niesprzeczne. Pochodzą od osoby fachowej i bezstronnej nie zainteresowanej korzystnym rozstrzygnięciem na rzecz którejkolwiek ze stron postępowania. Traktują o rodzaju obrażeń poszczególnych uczestników zdarzenia, prawnokarnej ich ocenie, jak również o mechanizmie powstania ujawnionych u poszczególnych uczestników zdarzeń obrażeń. W tym zakresie dowód ten jest pomocny dla oceny osobowych źródeł dowodowych – przekazu (wyjaśnień) oskarżonych/ (zeznań) świadków. Należy podzielić wnioski opinii biegłego.</p>	
9-11, 14, 15, 21	<p>Protokół oględzin</p> <p>Protokół zatrzymania</p> <p>Protokół z badania trzeźwości</p>	<p>Dokumentują czynności procesowe. Zostały sporządzone przez uprawniony podmiot (przez funkcjonariusza Policji, bo na etapie postępowania przygotowawczego). Nie ma podstaw do kwestionowania ich autentyczności, czy rzetelności.</p>	
22, 23, 24	<p>Karty karne</p> <p>Odpisy wyroków</p> <p>Obliczenia kary</p> <p>Zawiadomienia o zwolnieniu</p>	<p>Nie ma podstaw do kwestionowania autentyczności, czy rzetelności tych dowodów.</p>	

<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>Wyjaśnienia oskarżonego K. S.</p>	<p>Wyjaśnieniom oskarżonego, który nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i zaprzeczył udziałowi w zdarzeniu, należy odmówić waloru wiarygodnych. Pozostają bowiem w opozycji do wiarygodnych dowodów, które posłużyły do rekonstrukcji faktów. Świadkowie wskazali na udział w zdarzeniu napastnika operującego pałką teleskopową, wskazując precyzyjnie na czym polegała jego aktywność. Jakkolwiek żaden ze świadków nie operuje personaliami oskarżonego, to pokrzywdzeni R. B. oraz D. W. – mianowicie atakowani pałką teleskopową, w oskarżonym K. S. rozpoznali tego napastnika. Co do czynności okazania wizerunku, została przeprowadzona z poszanowaniem zasad opisanych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia</p>	

		<p>02.06.2003r. w sprawie warunków technicznych przeprowadzenia okazania.</p> <p>Oczekiwanego przez oskarżonego wyniku nie przyniosły zeznania świadka Z. Ż.. Świadcstwo jakie dał Z. Ż. co do pobytu oskarżonego K. S. na W., a nie w miejscu zdarzenia, dotyczy dnia w jakim doszło do zatrzymania oskarżonego w sprawie. Rzecz w tym, iż zatrzymanie miało miejsce w dniu 20.06.2018r., zaś do zdarzenia doszło w dacie 13.05.2018roku. W tym też znaczeniu zeznania Z. Ż. należy ocenić pozytywnie, nie ma bowiem przeciwdowodu, iż oskarżony K. S. w dniu 20.06.2018r. był w towarzystwie świadka na W., co nie przeczy jego obecności w dniu 13.05.2018r. na parkingu przy zbiorniku B., na co wskazują dowody opisane w części pierwszej przedmiotowego opracowania.</p>	
	<p>Wyjaśnienia oskarżonego D. S.</p>	<p>Wyjaśnieniom oskarżonego nie można przyznać waloru wiarygodnych w zakresie w jakim oskarżony bagatelizuje zdarzenie, sugeruje iż doszło do wzajemnych „przepychanek”, albowiem pozostaje w opozycji do wiarygodnych dowodów. Pozytywnie należy ocenić tyle te wyjaśnienia</p>	

		w jakich oskarżony przyznaje, iż był w miejscu zdarzenia wraz z innymi uczestnikami.	
	Zeznania świadka A. K.	Zeznaniom wskazanego świadka należy odmówić waloru wiarygodnych w zakresie w jakim świadek przenosi odpowiedzialność za zdarzenie na P. B.. Wskazuje, iż ten szarpał świadka A. K., potrzasał, zaś atak na wskazanego jest wynikiem tego, iż D. S. stanął w obronie świadka, zaś inne osoby przyszły mu w sukurs. Przekaz ten jest nie pogodzenia z innymi dowodami, ocenianymi jako wiarygodne, rzeczowe, logiczne, na podstawie których możliwe jest odtworzenie sekwencji zdarzeń i ich przebiegu. W świetle dowodów, ocenianych pozytywnie, a wskazać należy przede wszystkim na zeznania świadka P. B., P. N., to aktywność A. K. była genezą zdarzenia z dnia 13.05.2018r.. W tym należy upatrywać źródła aktualnej postawy świadka, której przekaz należy traktować z wyjątkowo dużą dozą ostrożności.	
	Zeznania świadka K. W.	Zeznaniom wskazanego świadka nie można przyznać waloru wiarygodnych, ponieważ świadek wskazuje na pokrzywdzonych jako agresorów, co pozostaje w opozycji do	

		zgromadzonych, wiarygodnych, wyżej opisanych dowodów.	
	Zeznania świadka K. M. (2)	Niczego nie wnoszą zeznania wskazanego świadka.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		1. T. F. (1) 2. D. S. 3. K. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Oskarżeni stoją przed zarzutem popełnienia występku pobicia z art. 158 § 1 kk (przy czym K. S. w postaci opisanej w art. 159 kk – o czym szerzej w innej części uzasadnienia).</p> <p>Przez pobicie w rozumieniu w/w przepisu rozumieć należy czynną napaść przynajmniej dwóch osób na jedną osobę (albo grupy osób na inną grupę), gdy po stronie atakujących występuje przewaga. Podmiotem tego przestępstwa jest każdy, kto w jakikolwiek sposób bierze udział w pobiciu i niezależnie od tego, czy jego osobisty udział</p>			

wykazuje cechy działania niebezpiecznego dla życia lub zdrowia człowieka. Nie jest konieczne, by konkretna osoba zadała zaatakowanemu cios, wystarczy świadome połączenie działania jednego ze sprawców z działaniem drugiego lub większej grupy osób przeciwko innemu człowiekowi. Udziałem w pobiciu jest bowiem każda forma zamierzonego udziału w grupie napastniczej, obecność każdego jej uczestnika zwiększa bowiem przewagę napastników i przez to ułatwia im dokonanie pobicia, zadawanie razów, a tym samym wzmaga niebezpieczeństwo nastąpienia skutków określonych w art. 158 kk. Rozmaitość form zachowania, aktywność każdego z uczestników, zadawane razy, ich ilość i skutki mają znaczenie dla oznaczenia stopnia winy każdego z nich, więc i kary, ale nie są one znamienne dla bytu tego przestępstwa / wyrok SA w Krakowie z dnia 12 października 2000 r., II AKa 169/00, KZS 2000, z. 11, poz. 42; zob. także wyrok SA w Krakowie z dnia 1 marca 2001 r., II AKa 227/00, KZS 2001, z. 4, poz. 25/. Obojętny jest także - zarówno w przypadku realizacji znamion typu podstawowego (§ 1), jak i wówczas, gdy

w rachubę wchodzi typy kwalifikowane przez następstwo (§ 2 i 3) - stopień aktywności poszczególnych uczestników pobicia /por. wyrok SN z dnia 3 października 2013 r., II KK 104/13, LEX nr 1383270/.

Odwołując się do realiów tej sprawy, oskarżeni T. F. (1), D. S., K. S. – operujący dodatkowo pałą teleskopową, wzięli udział w pobiciu P. B., R. B. i D. W., poprzez zadawanie pokrzywdzonym uderzeń w głowę, tułów, nogi, w wyniku czego pokrzywdzeni doznali obrażeń opisanych w opiniach biegłego chirurga. W realiach tej sprawy, aktywność oskarżonych, przy biernej postawie pokrzywdzonych, to suma jednostkowych zachowań różnych osób wskazanych w akcie oskarżenia, tworzących jedną całość realizującą występki z art. 158 § 1 kk. Rodzaj obrażeń pokrzywdzonych, skoncentrowanych m.in. w okolicy głowy, wskazują na możliwość przewidywania stopnia niebezpieczeństwa zdarzenia, w którym uczestniczyli oskarżeni.

Oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu. Odpowiedzialność za udział w pobiciu ma charakter wspólnej odpowiedzialności za następstwa działania, co

stanowi odstępstwo od zasady indywidualizacji odpowiedzialności karnej. Sprawcy odpowiadają niezależnie od tego, czy można ustalić, który z nich spowodował konkretne następstwa, ale pod warunkiem, że każdy możliwość ich nastąpienia przewidywał albo mógł przewidzieć / postanowienie SN z dnia 22 kwietnia 2009 r., IV KK 14/09, Prok. i Pr.-wkl. 2009, nr 11-12, poz. 6/.

Swoim zachowaniem oskarżeni wyczerpali dyspozycję art. 158 §1 kk, działając przy tym publicznie, bez powodu, co daje podstawy do oceny, iż ich czyn ma charakter chuligański (art. 57a §1 kk).

Oskarżony **T. F. (1)** czynu tego (mianowicie przeciwko zdrowiu) dopuścił się po upływie **26 dni** od wykonania w całości kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności obejmującej karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu (...) w P. (...) z dnia (...). w sprawie (...) za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, a zatem za czyn z katalogu opisanego w art. 64 § 2 kk. Daje to podstawy do przyjęcia, iż oskarżony działał w warunkach powrotu do

przestępstwa z art. 64 § 2
kk.

Oskarżony K. S. czynu tego (mianowicie przeciwko zdrowiu) dopuścił się po upływie **3 miesięcy i 11 dni** od wykonania w całości kary łącznej 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu (...) w P. (...) z dnia 19.08.2016r. w sprawie (...), obejmującej karę 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu (...) w P. (...). z dnia (...) w sprawie (...) za czyn z art. 156 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, a zatem za czyn przeciwko życiu i zdrowiu. Daje to podstawy do przyjęcia, iż oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 2 kk.

T. F. (1) stoi nadto przed zarzutem popełnienia czynu z art. 278 § 1 kk oraz czynu z art. 288 § 1 kk. Przez zabór w rozumieniu art. 278 kk rozumieć należy bezprawne wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby dotychczas nią władającej (jak właściciel, posiadacz lub osoba posiadająca do rzeczy inne prawa rzeczowe lub obligacyjne) i objęcie jej we własne władanie przez sprawcę (por. W. Świda (w:) I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., s. 608; A. Marek, Prawo

karne..., s. 522; J. Bafia (w:) J. Bafia, K. Mioduski, M. Siewierski, Kodeks karny..., s. 253-254). Wyjęcie rzeczy ruchomej spod władztwa nastąpić musi wbrew woli osoby nim dysponującej oraz bez żadnej ku temu podstawy (por. wyrok SN z 18 grudnia 1998 r., IV KKN 98/98, Prok. i Pr. 1999, nr 7-8, poz. 5). Kradzież jest dokonana w chwili zaboru, tj. objęcia przedmiotu wykonawczego we władztwo sprawcy, i w związku z tym stopień utrwalenia władztwa nad rzeczą, dalsze jej losy oraz dalsze zmiany względem tej rzeczy są obojętne z punktu widzenia oceny prawnej (zob. wyrok SN z 11 stycznia 1988 r., II KR 343/87, OSNKW 1988, nr 7-8, poz. 55 oraz B. Świątkiewicz, glosa do tego orzeczenia, OSP 1990, z. 8, s. 302). W realiach tej sprawy nie ulega wątpliwości, że oskarżony T. F. (1) wszedł w posiadanie zegarka i telefonu stanowiących własność D. W. i zabierając je traktował jak własne. Tym samym strona przedmiotowa występku kradzieży została zrealizowana.

Przechodząc do występku z art. 288 § 1 kk, do jego znamion należy alternatywnie określony skutek w postaci zniszczenia, uszkodzenia lub uczynienia cudzej rzeczy niezdatną do

użytku. Uszkodzenie mienia jest takim aktem oddziaływania na rzecz, które zmniejsza jej wartość albo przez zmianę wyglądu zewnętrznego, lub kształtu, albo naruszenie całości rzeczy (B.Michalski „Przestępstwa przeciwko mieniu. Komentarz. Wydawnictwo C.H.Beck Warszawa 1999 r., str. 230). Dla odpowiedzialności z art. 288 § 1 kk konieczne jest ustalenie wysokości uszczerbku wywołanego przez zniszczenie, uszkodzenie lub uczynienie rzeczy niezdatnej do użytku. Szkoda, to zarówno rzeczywisty uszczerbek (damnum emergens), jak i spodziewana a utracona w wyniku przestępnego zachowania korzyść (lucrum cessans) – uchwała SN z 21.06.1995 r., I KZP 22/95, OSNKW 1995/9-10). Oskarżony T. F. (1) uderzając w szyby i maskę pojazdu należącego do P. B. dokonał zbitcia szyby, wgniecenia maski i urwania lusterka, a w efekcie uszkodzeń pojazdu na kwotę 2.000 złotych. Zachowanie oskarżonego realizuje stronę przedmiotową występku z art. 288 § 1 kk.

Zarówno występku kradzieży, jak i uszkodzenia mienia oskarżony dopuścił się po upływie **26 dni** od wykonania w całości

kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności obejmującej karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu (...) w P. (...) z dnia (...) w sprawie (...) za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, a zatem za czyn umyślny podobny (tożsamość rodzajowa). Daje to podstawy do przyjęcia, iż oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 kk

Oskarżeni są osobami zdatnymi do zawinienia, ze względu na wiek, jak i pełną poczytalność. Oskarżeni są zdolni do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajdują się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonych lub ich winę.

Czyny oskarżonych (ujmowane odrębnie – tak w przypadku T. F. (1)) cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości, odnosząc się do występku pobicia należy tylko podkreślić, że oskarżeni w sposób świadomy i zawiniony wzięli udział w pobiciu pokrzywdzonego, a niebezpieczeństwo zdarzenia mogli przewidzieć.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		K. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Rzecznik oskarżenia kwalifikuje czyn zarzucany oskarżonemu K. S. z art. 159 kk. Materiał dowodowy daje podstawy do przyjęcia, iż oskarżony K. S. był tym z napastników, który operował pałką teleskopową.</p> <p>Pałka teleskopowa nie może być zaliczona do niebezpiecznych przedmiotów w rozumieniu art. 280 § 2 kk, bądź art. 159 kk (wyrok SA we Wrocławiu z dnia 27.02.2013r., II AKA 26/13, L.).</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. F. (1)	1a, 1b, 1c, 2		<p>Kary:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 2 lat pozbawienia wolności (czyn I) - 6 miesięcy pozbawienia wolności (czyn II) - 6 miesięcy pozbawienia wolności (czyn III) są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości każdego z zarzucanych oskarżonemu czynów, a uwzględniają: <p>a/ jako okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wielość i intensywność zadawanych pokrzywdzonym ciosów (czyn I),

- wysokość szkody (czyn III),

- działanie w warunkach multirecydywy (czyn I) oraz recydywy zwykłej (czyn II i III),

- uprzednia wielokrotna karalność;

b/ jako okoliczności łagodzące:

- przyznanie się do popełnienia zarzucanych czynów,

- częściowe naprawienie szkody (czyn III),

- odzyskanie mienia pokrzywdzonego D. W. (czyn II).

W oparciu o treść art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego za poszczególne występki jednostkowe kary pozbawienia wolności Sąd połączył i wymierzył oskarżonemu łączną karę 2 lat pozbawienia wolności, z zastosowaniem zasady absorpcji. Za rozstrzygnięciem takim przemawiają jedność czasu, miejsca działania, tożsamość pokrzywdzonych.

W ocenie Sądu w przypadku oskarżonego nie można zastosować instytucji probacyjnej warunkowego zawieszenia wykonania kary. Sprzeciwia się temu brzmienie art. 69 kk.

Zgodnie bowiem z treścią tego przepisu, sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa (§ 1). Nadto sąd warunkowo zawieszając wykonanie kary, bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa (§ 2). Innymi słowy, na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary zasługują jedynie sprawcy, wobec których orzeczono karę w określonym wymiarze ale zasadniczo co, do których istnieje pozytywna prognoza resocjalizacyjna na przyszłość. Dotychczasowa postawa i sposób życia muszą zatem wskazywać na to, że mimo niewykonania kary zostaną osiągnięte cele kary, a w szczególności, iż sprawca nie powróci ponownie na drogę przestępstwa. W przedmiotowej sprawie brak jest przesłanek pozwalających w sposób przekonujący i

		<p>wiarygodny budować przypuszczenie, iż w wypadku warunkowego zawieszenia kary w stosunku do oskarżonego, cele kary zostałyby osiągnięte. Ponadto uprzednia karalność (na datę popełnienia czynu w tej sprawie) na karę pozbawienia wolności przekreśla sięgnięcie po dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary.</p>
D. S.	4	<p>Kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu, a uwzględnia:</p> <p>a/ jako okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wielość i intensywność zadawanych pokrzywdzonym ciosów, - uprzednia wielokrotna karalność; <p>b/ jako okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - częściowe przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu. <p>W ocenie Sądu w przypadku oskarżonego nie można zastosować instytucji probacyjnej warunkowego zawieszenia wykonania kary. Sprzeciwia się temu brzmienie art. 69 kk. Zgodnie bowiem z treścią tego przepisu,</p>

sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa (§ 1). Nadto sąd warunkowo zawieszając wykonanie kary, bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa (§ 2). Innymi słowy, na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary zasługują jedynie sprawcy, wobec których orzeczono karę w określonym wymiarze ale zasadniczo co, do których istnieje pozytywna prognoza resocjalizacyjna na przyszłość. Dotychczasowa postawa i sposób życia muszą zatem wskazywać na to, że mimo niewykonania kary zostaną osiągnięte cele kary, a w szczególności, iż sprawca nie powróci ponownie na drogę przestępstwa. W przedmiotowej sprawie brak jest przesłanek pozwalających w sposób przekonujący i wiarygodny budować przypuszczenie, iż w

			wypadku warunkowego zawieszenia kary w stosunku do oskarżonego, cele kary zostałyby osiągnięte. Ponadto uprzednia karalność (na datę popełnienia czynu w tej sprawie) na karę pozbawienia wolności przekreśla sięgnięcie po dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary.
K. S.	6		<p>Kara 3 lat pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu, a uwzględnia:</p> <p>a/ jako okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wielość i intensywność zadawanych pokrzywdzonym ciosów, - uprzednia wielokrotna karalność, - działanie w warunkach multirecydywy; <p>b/ jako okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - częściowe przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu. <p>W ocenie Sądu w przypadku oskarżonego nie można zastosować instytucji probacyjnej warunkowego zawieszenia wykonania kary. Sprzeciwia się temu brzmienie art. 69 kk. Zgodnie bowiem z treścią tego przepisu,</p>

sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa (§ 1). Nadto sąd warunkowo zawieszając wykonanie kary, bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa (§ 2). Innymi słowy, na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary zasługują jedynie sprawcy, wobec których orzeczono karę w określonym wymiarze ale zasadniczo co, do których istnieje pozytywna prognoza resocjalizacyjna na przyszłość. Dotychczasowa postawa i sposób życia muszą zatem wskazywać na to, że mimo niewykonania kary zostaną osiągnięte cele kary, a w szczególności, iż sprawca nie powróci ponownie na drogę przestępstwa. W przedmiotowej sprawie brak jest przesłanek pozwalających w sposób przekonujący i wiarygodny budować przypuszczenie, iż w

			wypadku warunkowego zawieszenia kary w stosunku do oskarżonego, cele kary zostałyby osiągnięte. Ponadto uprzednia karalność (na datę popełnienia czynu w tej sprawie) na karę pozbawienia wolności przekreśla sięgnięcie po dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.T. F. (1) 2.D. S. 3.K. S.	3 5 7	(T. F. (1) czyn zarzucany w pkt I)	Orzeczenie o nawiązce jest podyktowane faktem przypisania oskarżonym czynu o charakterze chuligańskim. Wysokość nawiązki uwzględnia sposób działania oskarżonych, spowodowanie określonych skutków, możliwości finansowe oskarżonych.
T. F. (1)	12		W przedmiocie wynagrodzenia obrońcy ustanowionego oskarżonemu z urzędu orzeczono na podstawie § 4 ust. 2 i 3, § 17 ust. 2 pkt 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 r. roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy

			prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.
K. S.	11		W przedmiocie wynagrodzenia obrońcy ustanowionego oskarżonemu z urzędu orzeczono na podstawie § 4 ust. 2 i 3, § 17 ust. 2 pkt 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 r. roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Okres zatrzymania oskarżonych, na podstawie art. 63 § 1 kk, Sąd zaliczył na poczet orzeczonych wobec wskazanych, podlegających wykonaniu kar pozbawienia wolności, tak aby dolegliwość związana z zastosowaniem pozbawienia sprawcy przestępstwa wolności			

w tej sprawie nie pozostała poza nawiasem wymierzonej mu i podlegającej wykonaniu kary. Tak więc zaliczenie okresu pozbawienia wolności na poczet jednej z wymienionych kar stanowi ustawowe dobrodziejstwo dla oskarżonego. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zgodnie wyrażany jest pogląd, iż okres rzeczywistego pozbawienia sprawcy wolności w sprawie podlega zaliczeniu na poczet kary podlegającej efektywnemu wykonaniu (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 1970 r., RNw 33/70, LEX nr 21325, wyrok SN z 24 sierpnia 1988 r., V KRN 161/88, OSNPG 1988, z. 12, poz. 129; wyrok SN z 18 stycznia 1993 r., III KRN 158/92).

7. Koszty procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

W oparciu o treść art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk Sąd zasądził na rzecz Skarbu Państwa:

1. od oskarżonych: **T. F. (1)** i **D. S.**

a/ kwoty po 134,57 zł tytułem zwrotu części wydatków, obejmującą:

- opłatę przewidziana za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 30 zł,

- ryczał za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym – łącznie 13,33 zł (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym / Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm./),

- wynagrodzenie biegłego chirurga w kwocie 91,24 złotych (proporcjonalnie do udziału tego oskarżonego w sprawie);

b/ kwoty po 300 zł. tytułem opłaty, których wysokość ustalono na podstawie art. 2 ust 1 pkt 4 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

Mając na uwadze wysokość osiągniętych przez oskarżonych dochodów, Sąd zwolnił oskarżonych ponad wskazane wyżej kwoty uznając, iż uiszczenie kosztów sądowych w całości byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe (art. 624 § 1 kpk).

2. od oskarżonego **K. S.** kwotę 134,57 zł tytułem zwrotu części wydatków, obejmującą:

- opłatę przewidziana za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 30 zł,

- ryczał za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym – łącznie 13,33 zł (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym / Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm./),

- wynagrodzenie biegłego chirurga w kwocie 91,24 złotych (proporcjonalnie do udziału tego oskarżonego w sprawie);

Sąd zwolnił oskarżonego **K. S.** ponad wskazaną wyżej kwotę, albowiem oskarżony posiada zobowiązanie alimentacyjne, nie ma natomiast stałych dochodów, co uzasadnia ocenę, iż uiszczenie kosztów sądowych w całości byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe (art. 624 § 1 kpk).

6. **1Podpis**